

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **G. P.**, narozený dne X.
státní příslušnost Gruzie
bytem Milady Horákové 52/818, 170 00 Praha 7

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2021, č. j. OAM-903/ZA-ZA11-ZA20-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. **Vymezení věci**

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

1. Žalobce se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, jímž rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podané dne 25. 10. 2021 tak, že žádost se podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítá jako zjevně nedůvodná.

II. Žalobní body

2. Žalobce v žalobě namítal, že v jeho případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce byl nucen odejít ze země původu, neboť mu tam bylo vyhrožováno a jeho život byl ohrožen v souvislosti s dluhem, který měl. Žalobce v roce 2006 začal podnikat ve stavebnictví a půjčil si peníze v bance. V roce 2008, když vypukl v zemi ozbrojený konflikt, se veškeré stavební aktivity přerušily a žalobce nemohl splácet svůj dluh bance. Musel si tedy půjčit od několika soukromých věřitelů, aby mohl peníze bance splatit. V současné době tedy dluží těmto soukromým věřitelům. Žalobce si později našel práci v Tbilisi a pokoušel se svůj dluh splatit, výdělek byl ale moc nízký a na splacení to nestačilo. Věřitelé ho opakovaně telefonicky a osobně kontaktovali a vyhrožovali mu, že pokud dluh nesplatí, zabijí ho. V roce 2016 a 2017 ho opakovaně fyzicky napadli a zbili. V roce 2018 se mu část dluhů podařilo splatit a slíbil, že zbytek splatí brzy. Po dojezdu do České republiky ho věřitelé hledali u jeho bratra a vyhrožovali opět, že ho zabijí, pokud peníze nevrátí. I z České republiky tedy žalobce přes bratra postupně svůj dluh splácí. V případě návratu se žalobce domnívá, že osoby, které mu vyhrožovaly, ho skutečně zabijí, pokud jim dluh nesplatí.
3. Žalobce namítal, že jako jediný podklad pro vydání rozhodnutí byla použita zpráva Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z října 2021. Z této zprávy však žalovaný odkazuje pouze na zcela obecné informace, které žádným způsobem nesouvisí s důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které uváděl během správního řízení žalobce. Žalovaný si tedy neopatrčil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o zemi původu žalobce.
4. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, a shromáždil k nim relevantní informace o zemi původu.
6. Žalobce ve vlasti nikdy neměl žádné konkrétní problémy se státními orgány své země. Za této situace žalobce jako občan Gruzie se může v případě problémů obrátit na kompetentní orgány země svého původu a využít dostupné vnitrostátní prostředky. Jmenovaný se s žádostí o pomoc na nikoho neobrátil. Pokud by státní orgány země původu nebyly schopné nebo ochotné žalobci odpovídající pomoc poskytnout, tuto skutečnost by bylo možné považovat za azylově relevantní. V této souvislosti žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které za pronásledování by Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

mohlo být v souvislosti s ohrožením soukromými osobami pokládáno leda odmítnutí veřejné moci poskytnout ochranu před tímto ohrožením, pokud by toto odmítnutí mělo typicky povahu šikany ze strany veřejné moci pro některý z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu. Uváděné důvody souvisí se soukromými osobami a nikoliv s gruzínskými státními orgány, proti kterým se žalobce nesnažil bránit u kompetentních gruzínských státních orgánů. Žalovaný nemá v úmyslu jakkoli zpochybňovat nelehkou ekonomickou situaci žalobce, není to však bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Obtíže žadatele o azyl, spočívající v nemožnosti splácení dluhu soukromým osobám v zemi původu, nelze bez přistoupení dalších zvláštních zřetele hodných okolností vnímat jinak než jako důvody ekonomické, nepostačující k udělení azylu podle § 14 zákona o azylu.

7. Správní orgán konečně poukázal na zjevnou účelovost podání žádosti o mezinárodní ochranu ze strany výše jmenovaného, neboť tento se tak rozhodl učinit až po udělení správního vyhoštění. Při pohovoru k žádosti na otázku, z jakého důvodu mu bylo uděleno správní vyhoštění, odpověděl: „V září 2021 mě však kontrolovala cizinecká policie a ta zjistila, že jsem pracoval bez platného pracovního povolení a uložila mi správní vyhoštění na dva roky.“ Při další otázce, za jakým účelem jmenovaný přicestoval v lednu 2020 do České republiky, odpověděl: „Za prací. V Gruzii jsem si vyřídil s pomocí kamaráda pracovní vízum a odcestoval jsem do ČR. Chtěl jsem tady vydělat peníze, abych splatil svůj dluh.“ Z jednání dotýčného je tak zcela zřejmé, že využívá své žádosti o mezinárodní ochranu k prosté legalizaci pobytu na území České republiky. V tomto ohledu správní orgán uvádí, že legalizace pobytu na území České republiky nemůže být důvodem k udělení mezinárodní ochrany.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
9. Žalobce podal dne 25. 10. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Jako důvod žádosti žalobce uvedl, že má dluhy, proto by zde chtěl zůstat a pracovat. Do České republiky přicestoval v lednu 2020 za prací, aby splatil dluh. V září 2021 ho kontrolovala policie a dostal dva roky správní vyhoštění, neboť pracoval bez povolení. Ve vlasti dluží peníze soukromým osobám, byl v roce 2016 a 2017 fyzicky napaden, následně se skrýval, ale od bratra ví, že ho tyto osoby hledaly doma a vyhrožovaly mu zabitím. Toto jednání nikde neoznámil, neboť jeho jediná šance je dluh rychle splatit. Žádné potíže s policií ani státními orgány neměl. Naposledy ve vlasti bydlel v G.
10. Součástí správního spisu jsou dále informace shromážděné žalovaným ohledně politické a ekonomické situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konkrétně žalovaný při posouzení žádosti žalobce kromě pohovoru vycházel z dokumentu Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu (stav k říjnu 2021).
11. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, že žádost žalobce se zamítá jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. V odůvodnění uvedl, že z materiálu Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu vyplývá, že občané Gruzie mohou podat stížnost ke státnímu zastupitelství a justičním orgánům, případnou nečinností či zneužitím pravomoci se také zabývá úřad ombudsmana, který aktivně za

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

dodržování lidských práv vystupuje, také řada nevládních organizací poskytuje efektivní pomoc v případě porušení práv jednotlivců. Žadatel žádnou z těchto možností nevyužil a rozhodl se svou situaci vyřešit odjezdem ze země.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu *jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.*
15. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely zákona o azylu považuje za bezpečnou zemi původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, 1. ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2. který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a, 3. který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a 4. který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.
16. Na základě ust. § 86 odst. 4 zákona o azylu vydal žalovaný vyhlášku č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, v níž upravil seznam zemí, které ČR považuje za bezpečné země původu. Mezi těmito zeměmi je i Gruzie. Žalobce pochází z G. (část T.), která se nachází v části Gruzie hodnocené jako bezpečná země původu.
17. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je to právě žadatel o mezinárodní ochranu, kdo je povinen prokázat, že pro něj není země původu bezpečná (rozsudek ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS). Judikatura Nejvyššího správního soudu je v tomto ohledu konstantní; například v usnesení ze dne 8. 10. 2020, č. j. 10 Azs 232/2020-32, soud vyslovil, že „pokud žadatel o mezinárodní ochranu pochází z bezpečné země, u které se předpokládá, že neporušuje práva vlastních občanů a dodržuje mezinárodní závazky, leží hlavní odpovědnost na prokázání opaku právě na žadateli (...).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Pokud se tedy udělení mezinárodní ochrany domáhá žadatel ze země patřící mezi bezpečné země původu, je jeho úkolem přesvědčit žalovaného, že žádost nelze zamítnout podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, ale že jeho mimořádný příběh odůvodňuje věcné posouzení žádosti podle zákona o azylu.“ Stěžovatel pochází z části Gruzie, která je považována za bezpečnou zemi původu.

18. Bylo proto úkolem žalobce přesvědčit žalovaného, že je jeho příběh mimořádný a odůvodňuje věcné posouzení žádosti – tedy že mu hrozí větší riziko vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. To se však žalobci nepodařilo. Vyhrožování ze strany soukromé osoby nemůže samo o sobě vést k udělení azylu, tím spíše v situaci, kdy politický a právní systém v zemi původu dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48). V Gruzii přitom jsou reálně zajištěny mechanismy účinné ochrany například u policie či jiného státního orgánu (viz zpráva o zemi původu a například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2018, č. j. 9 Azs 226/2018-27, bod 53, rozsudek ze dne 13. 5. 2021, č. j. 9 Azs 17/2021-46, body 26 a 27, případně zcela aktuální rozsudky ze dne 29. 6. 2022, č. j. 2 Azs 30/2022-44 a ze dne 24. 3. 2022, č. j. 5 Azs 218/2021-39).
19. Žalobce tvrdil, že mu nebezpečí hrozí jen od soukromých osob (věřitelů), na policii ani na jiné státní orgány se žalobce ani nepokusil obrátit. Mezinárodní ochranu pro hrozbu vážné újmy ze strany nestátních subjektů (zde věřitelů) lze udělit pouze po vyčerpání vnitrostátních prostředků ochrany země původu, resp. pokud nelze po žadateli požadovat, aby těchto prostředků využil (z důvodu zjevné neochoty či neefektivity státních orgánů země původu). V případě bezpečných zemí původu navíc platí presumpce dostupnosti vnitřní ochrany, neboť možnost využití vnitrostátních prostředků ochrany je jednou z podmínek nezbytnou pro zařazení státu na seznam bezpečných zemí původu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 Azs 195/2006-149, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2021, č. j. 41 Az 58/2020-52, č. 4270/2022 Sb. NSS). Ostatně i z dokumentu Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu vyplývá, že gruzínští občané mají možnost použít ke své obraně řadu legálních prostředků, včetně stížností ke státnímu zastupitelství a justičním institucím, a případnou nečinností státních orgánů se zabývá také úřad ombudsmana. Soud tak shledal, že pokud žalobce nevyčerpal prostředky vnitrostátní ochrany. Případná nedůvěra ve funkčnost orgánů poskytujících ochranu nepostačuje jako relevantní důvod, pro který by žadatel o mezinárodní ochranu nemusel primárně využít prostředků vnitrostátní ochrany (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37).
20. Pokud žalobce namítal, že žalovaným shromážděné informace jsou obecné a měl za to, že měly být shromážděny jiné, podrobnější zprávy, pak ani v žalobě neuvádí, které konkrétní zprávy měl žalovaný využít, zároveň přehlíží, že důkazní břemeno zde tížilo právě žalobce. Žalobce měl prokázat, že v jeho konkrétním případě Gruzie není bezpečnou zemí původu, z důvodu určitých individuálních specifických okolností. Žalobce ani při seznámení se s podklady nevyužil svého práva navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí.
21. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. října 2022

JUDr. Lenka Loudová, v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.